

[Eva Kjer Hansen]

somhed – det fremgår af bemærkningerne, at der er tale om en ny paragraf. Hvorfor skal kommunerne nu pålægges denne forpligtelse til at udarbejde den slags handlingsplaner med mål og rammer? Er det, fordi ministeren mener, at kommunerne ikke løser opgaverne godt nok i dag? Skal det tolkes som udtryk for mistillid fra regeringens side til den måde, kommunerne håndterer klubber og andre tilbud på i dag?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Når jeg nævnte en aldersgrænse på 18 år, var det som udgangspunkt, som det normale eller som en vejledende aldersgrænse. Jeg er helt enig med ministeren i, at der selvfølgelig kan være enkeltstående tilfælde, hvor det vil være rimeligt at man dispenserer for en sådan aldersgrænse. Ikke desto mindre mener jeg, det er vigtigt, at der bliver indføjlet en aldersgrænse i forslaget, og at det ikke skal være således, som det er i ministerens forslag på nuværende tidspunkt: at man overhovedet ikke vil være med til en aldersgrænse, og at de unge i princippet skal have lov til at være der, til de bliver pensionister. Sådan er det i det foreliggende forslag, og det mener jeg er forkert.

Socialministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Nej, det er ikke nogen ny forpligtelse, det er nogle nye *muligheder* for kommunerne, og synliggørelsen af det er forhandlet på plads.

Så blev der spurgt, hvorfor kommunerne skal lave handlingsplaner for området. Det skal de, fordi alting forandrer sig, fordi strukturen i kommunerne også forandrer sig, og fordi det, man laver i de sociale udvalg, forandrer sig – hvis man overhovedet har et socialudvalg: Man går meget mere over til tematisering, hvor man tager bestemte områder og laver planer for dem, og det er helt i tråd med den udvikling, der i øvrigt sker. Det er ikke nogen ny forpligtelse; det er noget, man i høj grad gør allerede.

Aldersgrænsen kan vi jo snakke om under udvalgsbehandlingen, men man skal naturligvis ikke gå i klub, når man er folkepensionist – det er ikke særlig hensigtsmæssigt – ligesom der også er nedre aldersgrænser for klubtilbud. Dem kan man måske bedre forstå, når det drejer sig om at holde øje med, hvornår børnene

kommer og går. Men det kan vi da snakke om, for det er da rigtigt, at det andet ville være fjollet.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg kan forstå, at ministeren ikke mener, at der er tale om nogen ny forpligtelse med hensyn til klubtilbud og socialpædagogiske foranstaltninger i kommunerne. Men mit spørgsmål gik ikke på, hvorvidt dette er *forhandlet* med Kommunernes Landsforening, men på, om Kommunernes Landsforening er *enig* i, at der ikke er tale om nogen ny forpligtelse. Hvad er Kommunernes Landsforenings holdning til dette forslag? Er den enig i ministerens fortolkning?

Og så må jeg altså gentage, at jeg kan ikke tolke forslaget anderledes, end at det er udtryk for mistillid til kommunernes løsning af opgaverne på nuværende tidspunkt. For som det fremgår af bemærkningerne til § 73 a, stk. 4, indføres der som noget nyt et krav om, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte mål og rammer for virksomheden i klubber og øvrige socialpædagogiske fritidstilbud. Der kan vel ikke være anden grund til, at man nu stiller dette krav til kommunerne, end at regeringen simpelt hen ikke er tilfreds med den måde, kommunerne løser opgaverne på i dag, og det må jeg kraftigt tage afstand fra; jeg mener så absolut, at kommunerne er i stand til at klare opgaverne på dette område. I øvrigt løser kommunerne opgaverne godt, og det er bedst, at det er i kommunerne, man tilrettelægger tilbudene, for det må nu en gang være i samspillet mellem børnene, forældrene og kommunen, man finder ud af, hvad er det, der er brug for i ens lokalområde.

Socialministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Nu er det jo sådan, at der er tradition for, at Socialministeriet har et godt samarbejde med kommunerne og amterne – uden dem kunne vi jo ikke gennemføre noget. Derfor er den præcisering, der er foretaget i loven, også udført i enighed med dem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning